

Besluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Varkenshouderij aan de Peelsteeg 1 te Nederweert
Zaaknummer: 2015-1594

Kenmerk: 2018/32255 d.d. 17 mei 2018

Verzonden: 18 mei 2018

1. Aanvraag

Op 15 oktober 2014 heeft XXXX te Nederweert (verder: aanvrager) een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren van een varkenshouderij, aan de Peelsteeg 1 te Nederweert. De inrichting is gelegen nabij de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven', 'Sarsven en De Banen', 'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal', de Belgische Natura 2000-gebieden 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof', 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen', 'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek', 'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven', 'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer', 'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden' en 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik' en de Duitse Natura 2000-gebieden 'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald u. Meinweg' en 'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht'. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2015-1594.

De aanvraag is oorspronkelijk op 15 oktober 2014 ingediend bij Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant. Gelet op de gewijzigde bevoegdheidsverdeling per 1 juli 2015 is de aanvraag op grond van artikel 2 respectievelijk artikel 2a van de Nbw 1998 op 8 september 2015, ingekomen op 9 september 2015, doorgestuurd naar Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg ter verdere afhandeling.

Op 10 november 2017 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Voor de effecten op de gebieden 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven' en 'Sarsven en De Banen' is op 12 februari 2015 door het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg een vergunning ex artikel 19d van de Nbw 1998 verleend voor dezelfde bedrijfssituatie. De effecten op de betreffende gebieden worden derhalve in dit besluit verder buiten beschouwing gelaten.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 7 februari 2018 tot en met 20 maart 2018 voor een ieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon een ieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de Provincie Limburg (www.limburg.nl).

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb, is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met het college van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincie Noord Brabant. Met het college van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincie bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van het ontwerpbesluit

Op 20 maart 2018 hebben wij zienswijzen ontvangen van Werkgroep Behoud en Peel. Deze worden verder behandeld in paragraaf 4.6.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgse Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en

201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

3.3. De Buitenlandse toetsingskaders

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie het Nederlandse toetsingskader dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader. Overigens gaat ook de PAS er vanuit dat voor zover activiteiten op Nederlands grondgebied stikstofdepositie veroorzaken op buitenlandse Natura 2000-gebieden, beoordeling daarvan plaatsvindt volgens het ter plaatse relevante buitenlandse toetsingskader. Voor vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb welke niet onder het overgangsrecht van de PAS vallen, resteert dat zelfs als de enige mogelijkheid.

In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingskaders is ten aanzien van bedoelde vergunningaanvragen die onder het overgangsrecht van de PAS vallen met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 genoemde, referentiesituatie(s) die in Nederland worden gehanteerd. Is van een zodanige toename geen

sprake, dan kan er immers voor de bedoelde categorie aanvragen reeds op grond van de Nederlandse rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (binnen en buiten Nederland) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlands toetsingskader toe te passen. Wordt een zodanig buitenlands toetsingskader toegepast, dan wordt daarbij aangetekend dat de jurisprudentie omtrent toepassing daarvan nog niet is uitgekristalliseerd. Inherent daaraan is dat aan toepassing van deze toetsingskaders een zeker risico is verbonden in voorkomend geval dat dit aan de rechtbank en/of aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt voorgelegd.

3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk. Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NO_x) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitatypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde "hervergunningen" en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven. Voor SO_x als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing.

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren van een varkenshouderij van aanvrager, gelegen aan de Peelsteeg 1 te Nederweert. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1.

Stal	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
3	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	1.050	0,690	724,50
3	Guste en dragende zeugen	D 1.3.1	-	48	2,400	115,20
4	Kraamzeugen	D 1.2.100	-	46	8,300	381,80
4	Kraamzeugen	D 1.2.12	-	16	2,400	38,40
4	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	462	0,690	318,78
4	Gespeende biggen	D 1.1.11	-	480	0,170	81,60
5	Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	-	384	1,500	576,00
5	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	708	4,500	3.186,00
5	Opfokzeugen	D 3.2.1	-	48	4,500	216,00
6	Vleesvarkens	D 3.2.15.1	-	560	0,450	252,00
6	Vleesvarkens	D 3.2.15.1 i.c.m. D 3.2.6.1	-	1.639	0,225 ¹	368,78
7	Guste en dragende zeugen	D 1.3.12.3	-	205	0,630	129,15
7	Dekberen	D 2.4.4	-	3	0,830	2,49
					Totaal	6.390,70

Tabel 1 aangevraagde situatie

¹ Het huisvestingssysteem D 3.2.15.1 (luchtwassysteem) wordt voor 1.639 varkens in stal 6 toegepast in combinatie met het emissiearm huisvestingssysteem D 3.2.6.1 (niet zijnde een ander luchtwassysteem). De emissiefactor wordt als volgt berekend:
 $0,01 * (100-85) * 1,5 = 0,225 \text{ kg NH}_3 / \text{dier} / \text{jaar}.$

De in bovenstaande tabel en volgende vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

4.2. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

4.2.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal'

De situatie op 7 december 2004 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 11 maart 2004. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend en/of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, als weergegeven in tabel 2, als referentiesituatie.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
3	Guste- en dragende zeugen	D 1.3.101	-	150	4,20	630,00
3	Guste- en dragende zeugen	D 1.3.1	-	48	2,40	115,20
3	Dekberen	D 2.100	-	3	5,50	16,50
4	Kraamzeugen	D 1.2.100	-	46	8,30	381,80
4	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	470	0,69	324,30
4	Kraamzeugen	D 1.2.12	-	16	2,40	38,40
4	Gespeende biggen	D 1.1.11	-	480	0,17	81,60
5	Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	-	384	1,50	576,00
5	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	720	4,50	3.240,00
5	Opfokzeugen	D 3.2.1	-	48	4,50	216,00
					Totaal	5.619,80

Tabel 2 situatie op 7 december 2004 en de situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie na 10 juni 1994 en 24 maart 2000

4.2.2 Externe saldering Habitatrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op de Habitatrichtlijngebieden 'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal' ten opzichte van de op 7 december 2004 voor de inrichting vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer, ammoniakrechten opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende

locatie, zoals weergegeven in tabel 3, bestond blijkens de bij besluit van 30 mei 1996 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning toestemming op 7 december 2004. Ook sinds 7 december 2004 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Habitatrichtlijngebieden en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Vleesvarkens	D 3.1	-	160	4,5	720,0
1	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	90	4,5	405,0
1	Jongvee	A 3.100	-	20	4,4	88,0
2	Melkvee	A 1.100	-	50	13,0	650,0
3	Jongvee	A 3.100	-	20	4,4	88,0
					Totaal	1.951,0

Tabel 3 vervallen ammoniakrechten St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert t.o.v. de referentiedata 24 maart 2000, 7 december 2004 en 8 mei 2013

4.3. Vogelrichtlijngebieden

De navolgende Vogelrichtlijngebieden met genoemde aanwijsdata zijn relevant voor de aangevraagde activiteit:

- Vogelrichtlijngebied 'Groote Peel'
Op 29 oktober 1986 aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn.
- Vogelrichtlijngebied 'Strabrechtse Heide en Beuven'
Op 8 mei 2013 aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn.
- Vogelrichtlijngebied 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux'
Op 24 maart 2000 aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn.
- Vogelrichtlijngebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel'
Op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden) aangewezen ter uitvoering van de Vogelrichtlijn.

Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), gelden als referentiedata met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemde gebieden 10 juni 1994 ('Groote Peel' en 'Deurnsche Peel en Mariapeel'), 24 maart 2000 ('Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux') en 8 mei 2013 ('Strabrechtse Heide en Beuven').

4.3.1. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden 'Groote Peel' en 'Deurnsche Peel en Mariapeel'

Op 10 juni 1994 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 25 augustus 1992. Sinds 10 juni 1994 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de bij besluit van 11 maart 2004 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

4.3.2. Externe saldering Vogelrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op de Vogelrichtlijngebieden 'Groote Peel' en 'Deurnsche Peel en Mariapeel' ten opzichte van de laagst toegestane ammoniakemissie bij of krachtens de Wet milieubeheer sinds 10 juni 1994, ammoniakrechten heeft opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in tabel 4, bestond blijkens de bij besluit van 25 november 1980 onder de Hinderwet verleende vergunning toestemming op 10 juni 1994. Ook sinds 10 juni 1994 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Vogelrichtlijngebieden en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Hinderwet verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Vleesvarkens	D 3.1	-	160	4,5	720,0
1	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	90	4,5	405,0
1	Jongvee	A 3.100	-	30	4,4	132,0
2	Melkvee	A 1.100	-	30	13,0	390,0
3	Jongvee	A 3.100	-	30	4,4	132,0
					Totaal	1.779,0

Tabel 4 vervallen ammoniakrechten St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert t.o.v. de referentiedatum 10 juni 1994

4.3.3. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux'

Op 24 maart 2000 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 18 mei 1999. Sinds 24 maart 2000 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de bij besluit van 11 maart 2004 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

4.3.4. Externe saldering Vogelrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op het Vogelrichtlijngebied 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' ten opzichte van de laagst toegestane ammoniakemissie bij of krachtens de Wet milieubeheer sinds 24 maart 2000, ammoniakrechten heeft opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in tabel 3, bestond blijkens de bij besluit van 30 mei 1996 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning toestemming op 24 maart 2000. Ook sinds 24 maart 2000 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemd Vogelrichtlijngebied en de afname van stikstofdepositie op dit gebied als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

4.3.5. Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebied 'Strabrechtse Heide en Beuven'

De situatie op 8 mei 2013 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager geldende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer d.d. 6 december 2011, als weergegeven in tabel 5. Sinds 8 mei 2013 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 8 mei 2013, als weergegeven in tabel 5, als referentiesituatie.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
3	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	1.050	0,69	724,50
3	Guste en dragende zeugen	D 1.3.1	-	48	2,40	115,20
4	Kraamzeugen	D 1.2.100	-	46	8,30	381,80
4	Kraamzeugen	D 1.2.12	-	16	2,40	38,40
4	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	462	0,69	318,78
4	Gespeende biggen	D 1.1.11	-	480	0,17	81,60
5	Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	-	384	1,50	576,00
5	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	708	4,50	3.186,00
5	Opfokzeugen	D 3.2.1	-	48	4,50	216,00
6	Vleesvarkens	D 3.2.15.4	-	2.199	0,45	989,55
7	Guste en dragende zeugen	D 1.3.12.3	-	205	0,63	129,15
7	Dekberen	D 2.4.4	-	3	0,83	2,49
					Totaal	6.759,47

Tabel 5 situatie op 8 mei 2013

4.3.6. Externe saldering Vogelrichtlijngebied

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op het Vogelrichtlijngebied 'Strabrechtse Heide en Beuven' ten opzichte van de op 8 mei 2013 voor de inrichting vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer, ammoniakrechten heeft opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in tabel 3, bestond blijkens de bij besluit van 30 mei 1996 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning toestemming op 8 mei 2013. Ook sinds 8 mei 2013 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemd Vogelrichtlijngebied en de afname van stikstofdepositie op dit gebied als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

4.4. Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Zoals in paragraaf 3.3 nader is toegelicht, vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Voor zover een onder het overgangsrecht van de PAS vallende vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied niet voorziet in een toename van stikstof- en zwaveldepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

De Belgische Habitatrichtlijngebieden 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen', 'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek', 'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven', 'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden' en 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik' en het Duitse Habitatrichtlijngebied 'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht' zijn op 7 december 2004 als zodanig (voorlopig) aangewezen dan wel op de lijst van gebieden van communautair belang ter uitvoering van de Habitatrichtlijn geplaatst. Voor zover de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische en Duitse Habitatrichtlijngebieden, geldt 7 december 2004 als referentiedatum.

In aansluiting op de uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011, geldt voor de Belgische Vogelrichtlijngebieden 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof' en 'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer' en het Duits Vogelrichtlijngebied 'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald und Meinweg' het volgende. Is het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst dan wel is de (voorlopige) aanwijzing van het gebied van kracht geworden vóór 7 december 2004, dan geldt de desbetreffende datum als referentiedatum. Dit laatste lijdt slechts uitzondering indien het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang is geplaatst dan wel (voorlopig) is aangewezen vóór 10 juni 1994 (de datum waarop de omzettingstermijn van de Habitatrichtlijn is afgelopen). Is dat het geval, dan dient voor het betreffende Vogelrichtlijngebied 10 juni 1994 als referentiedatum te worden aangehouden.

Indien het aangevraagde project niet resulteert in een toename van stikstof- en zwaveldepositie op de betreffende Belgische en Duitse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan bestaat de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Indien het aangevraagde project niet resulteert in een toename van stikstofdepositie op de betreffende Belgische en Duitse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan bestaat de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Voorziet de aanvraag wel in een zodanige toename, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op de betreffende Belgische en Duitse Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken daarvan niet zullen worden aangetast.

4.4.1. Uitgangssituatie buitenlandse Vogelrichtlijngebieden

'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof' en 'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer' (België) en 'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald und Meinweg' (Duitsland)

De referentiedatum van deze gebieden is 10 juni 1994. De situatie op deze datum was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Hinderwet bij besluit van 25 augustus 1992. Sinds 10 juni 1994 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniakemissie vloeit voort uit de bij besluit van 11 maart 2004 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

4.4.2. Saldering buitenlandse Vogelrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische en Duitse Vogelrichtlijngebieden ten opzichte van de laagst toegestane ammoniakemissie bij of krachtens de Wet milieubeheer sinds 10 juni 1994, ammoniakrechten heeft opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in tabel 4, bestond blijkens de bij besluit van 25 november 1980 onder de Hinderwet verleende vergunning toestemming op 10 juni 1994. Ook sinds 10 juni 1994 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische en Duitse Vogelrichtlijngebieden en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Hinderwet verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de

melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

4.4.3. Uitgangssituatie buitenlandse Habitatrichtlijngebieden

'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen', 'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek', 'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven', 'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden' en 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik' (België) en 'Wälder und Heiden bei Brüggem-Bracht' (Duitsland)

De referentiedatum van deze gebieden is 7 december 2004. De situatie op deze datum was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 11 maart 2004, als weergegeven in tabel 2. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend en/of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, als weergegeven in tabel 2, als referentiesituatie.

4.4.4. Saldering buitenlandse Habitatrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische en Duitse Habitatrichtlijngebieden ten opzichte van de op 7 december 2004 voor de inrichting vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer, ammoniakrechten opgekocht van de locatie St. Sebastiaankapelstraat 22 te Weert. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in tabel 3, bestond blijkens de bij besluit van 30 mei 1996 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning toestemming op 7 december 2004. Ook sinds 7 december 2004 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer en/of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische en Duitse Habitatrichtlijngebieden en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de melding op grond van het Activiteitenbesluit, ontvangen bij de gemeente Weert op 1 mei 2014, betreffende het vervallen van de hiervoor aangehaalde ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en exploitant van de saldogevende locatie op 8 april 2014 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

4.5. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Nederland	
'Groote Peel' (HR en VR)	5,3
'Strabrechtse Heide en Beuven' (HR)	11,0
'Strabrechtse Heide en Beuven' (VR)	11,3
'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' (HR)	11,5
'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' (HR)	12,2
'Deurnsche Peel & Mariapeel' (HR en VR)	13,4
'Leudal'	13,7
'Grensmaas'	18,5
'Swalmdal'	20,0
'Roerdal'	20,5
België	
'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof'	12,4
'Abeek met aangrenzende moerasgebieden'	12,8
'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen'	14,4
'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek'	15,7
'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven'	17,8
'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer'	20,1
'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden'	24,3
'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik'	24,7
Duitsland	
'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald u. Meinweg'	24,4
'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht'	24,9

Tabel 6 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het rekeninstrument AERIUS is één van de pijlers van de Programmatische Aanpak Stikstof. Het berekent de stikstofdepositie van projecten en plannen op alle stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Het rekeninstrument AERIUS is gebruiksvriendelijk en State of the art.

Binnen het beschermde natuurgebied 'Grensmaas' komen geen voor stikstofgevoelige habitats voor. Om deze reden hoeft er niet op stikstofdepositie te worden getoetst voor wat betreft dit Natura 2000-gebied.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel AERIUS, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 7 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Nederland					
'Groote Peel' (HR)	183 147	371 166	2,21	2,08	0,13
'Groote Peel' (VR)	183 147	371 166	2,10	2,08	0,02
'Strabrechtse Heide en Beuven' (HR)	173 897	377 378	0,53	0,45	0,08
'Strabrechtse Heide en Beuven' (VR)	172 667	377 018	0,46	0,37	0,09
'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' (HR)	167 724	369 599	0,47	0,39	0,08
'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' (VR)	166 893	367 919	0,20	0,16	0,04
'Deurnsche Peel & Mariapeel' (HR)	188 905	376 729	0,58	0,53	0,05
'Deurnsche Peel & Mariapeel' (VR)	188 905	376 729	0,55	0,53	0,02
'Leudal'	191 395	361 510	0,24	0,19	0,05
'Swalmdal'	198 723	363 222	0,24	0,22	0,02
'Roerdal'	196 499	356 603	0,20	0,16	0,04

België					
'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamproofbroek en Mariahof'	173 563	356 517	0,46	0,41	0,05
'Abeek met aangrenzende moerasgebieden'	176 063	355 148	0,40	0,32	0,08
'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen'	164 796	365 671	0,26	0,21	0,05
'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek'	185 551	353 214	0,28	0,22	0,06
'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven'	177 336	349 855	0,10	0,08	0,02
'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer'	162 792	355 669	0,16	0,14	0,02
'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vergebieden'	158 548	354 614	0,06	0,05	0,01
'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik'	174 893	343 294	0,18	0,15	0,03
Duitsland					
'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald u. Meinweg'	202 864	361 693	0,24	0,22	0,02
'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht'	203 308	361 320	0,25	0,21	0,04

Tabel 7 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.6. Zienswijzen

Volgens Werkgroep Behoud de Peel neemt de depositie op de Natura 2000-gebieden 'Groote Peel' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel' toe. Daartoe stelt de werkgroep het volgende:

Bij vergunningverlening onder de PAS mag toename van depositie t.g.v. de uitbreiding van een bedrijf niet meer extern gesaldeerd worden maar wordt per provincie een prognose gedaan van het aantal stoppende bedrijven (stoppende bedrijven > 1 km gelegen van een Natura 2000-gebied) waarbij de helft van de daardoor vrijkomende emissie wordt toebedeeld aan de PAS-ontwikkelingsruimte.

Het PAS kent echter een overgangsregelling waarbij gedurende een bepaalde periode wel nog gebruik gemaakt mag worden van externe saldering; de vergunning van het onderhavige bedrijf valt onder deze regeling.

In zes beroepen tegen Nb-wetvergunningen die met het PAS zijn verleend heeft WBdP betoogd dat door deze overgangsregelingen vrijkomende emissie van stoppende bedrijven mogelijk dubbel gebruikt wordt. De Raad van State heeft in deze beroepen uitgesproken dat dit betoog van WBdP slaagt. Ook is het volgens de Raad van State niet uitgesloten dat door gebruik te maken van stoppersruimte de stikstofdepositie per saldo toeneemt.

Omdat in onderhavige vergunning de betreffende intrekking heeft plaatsgevonden bij een bedrijf op een grotere afstand van 1 km van een Natura 2000-gebied kan van bovengenoemde dubbeltelling dus sprake zijn.

Reactie GS

Vooropgesteld dient te worden dat in (thans) artikel 5.13, eerste lid, van het Besluit natuurbescherming (Bnb) is bepaald dat het verbod op externe saldering zoals opgenomen in artikel 5.5, derde lid, van de Wet natuurbescherming (Wnb) niet van toepassing is op een besluit op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (thans artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, die is ingediend vóór 1 juli 2015).

Feit is dat de voorliggende aanvraag is ingediend vóór 1 juli 2015 en de in deze aanvraag betrokken externe saldering voldoet aan de daarvoor geldende vereisten, zoals die mede naar voren komen uit recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 28 december 2016, zaaknummer 201601935/1/R2, en 19 juli 2017, zaaknummer 201602896/1/R2). Tegen deze achtergrond bestaat aanleiding om de aangevraagde vergunning met toepassing van het vigerende artikel 5.13, eerste lid, van het Bnb te verlenen. Daaraan kan niet afdoen dat in de (verwijzings)uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 mei 2017 (zaaknummers 201600614/1/R2, 201600617/1/R2, 201600618/1/R2, 201600620/1/R2, 201600622/1/R2, 201600630/1/R2), is overwogen dat niet kan worden uitgesloten dat emissieruimte waarmee extern gesaldeerd wordt tevens wordt uitgegeven als depositieruimte en/of de stikstofdepositie daardoor lokaal per saldo toeneemt. Relevant in zoverre is, naast het bepaalde in artikel 5.13, eerste lid, Bnb, dat blijkens voornoemde uitspraak (ook) het feit dat de betrokken ministers en de staatsecretaris nader moeten onderbouwen of en zo ja, op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van de overgangsregeling voor extern salderen, de Afdeling geen aanleiding geeft tot het treffen van een voorlopige voorziening. Meer in het bijzonder acht de Afdeling het waarschijnlijk dat (ook) dit gebrek zodanig hersteld kan worden dat het PAS ongewijzigd of in bijgestelde vorm, dat wil zeggen met minder depositieruimte of met bijstelling van de reservering van de depositieruimte voor autonome ontwikkelingen, doorgang kan vinden.

Overigens laat het verlenen van de aangevraagde vergunning met toepassing van artikel 5.13, eerste lid, Bnb onverlet dat zolang deze vergunning niet in rechte onaantastbaar is, de vergunninghouder op eigen risico daarvan gebruik maakt.

4.7. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal', de Belgische Natura 2000-gebieden 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof', 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen', 'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek', 'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven', 'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer', 'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden' en 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik' en de Duitse Natura 2000-gebieden 'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald u. Meinweg' en 'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht', mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan XXXX een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Groote Peel', 'Strabrechtse Heide en Beuven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Leudal', 'Grensmaas', 'Swalmdal' en 'Roerdal', de Belgische Natura 2000-gebieden 'Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierbroek en Mariahof', 'Abeek met aangrenzende moerasgebieden', 'Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse heide, Warmbeek en Wateringen', 'Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek', 'Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven', 'Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt en Peer', 'Vallei- en Brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden' en 'Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden te As-Opglabbeek-Maaseik' en de Duitse Natura 2000-gebieden 'Vogelschutzgebiet Schwalm-Nette-Platte mit Grenzwald u. Meinweg' en 'Wälder und Heiden bei Brüggen-Bracht' exploiteren van een varkenshouderij zoals aangevraagd d.d. 15 oktober 2014 met zaaknummer 2015-1594 aan de Peelsteeg 1 te Nederweert;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 15 oktober 2014, aangevuld op 10 november 2017, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl. U kunt ook digitaal een beroep- en/of verzoekschrift indienen bij genoemde rechtbank via <https://loket.rechtspraak.nl/>.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1.** De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalsystemen aan de Peelsteeg 1 te Nederweert zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren
3	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	1.050
3	Guste en dragende zeugen	D 1.3.1	-	48
4	Kraamzeugen	D 1.2.100	-	46
4	Kraamzeugen	D 1.2.12	-	16
4	Gespeende biggen	D 1.1.100	-	462
4	Gespeende biggen	D 1.1.11	-	480
5	Vleesvarkens	D 3.2.6.1.1	-	384
5	Vleesvarkens	D 3.2.1	-	708
5	Opfokzeugen	D 3.2.1	-	48
6	Vleesvarkens	D 3.2.15.1	-	560
6	Vleesvarkens	D 3.2.15.1 i.c.m. D 3.2.6.1 ¹	-	1.639
7	Guste en dragende zeugen	D 1.3.12.3	-	205
7	Dekberen	D 2.4.4	-	3

¹ Het huisvestingssysteem D 3.2.15.1 (luchtwassysteem) wordt voor 1.639 varkens in stal 6 toegepast in combinatie met het emissiearm huisvestingssysteem D 3.2.6.1 (niet zijnde een ander luchtwassysteem). De emissiefactor wordt als volgt berekend: $0,01 * (100-85) * 1,5 = 0,225 \text{ kg NH}_3 / \text{dier} / \text{jaar}$.

De in de tabel vermelde 'Code RAV' alsmede de ammoniakemissiefactoren die zijn gehanteerd bij het berekenen van de (totale) emissie, zijn ontleend aan de bijlagen behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2015, nr. 16866 (in werking getreden op 1 augustus 2015), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 15585 (in werking getreden op 31 maart 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2016, nr. 49500 (in werking getreden op 1 oktober 2016), de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 420218 (in werking getreden op 12 april 2017) en de wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2017, nr. 69963 (in werking getreden op 13 december 2017).

7.2. De vergunning heeft betrekking op de emissie van 6.390,7 kg NH₃ / jaar.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

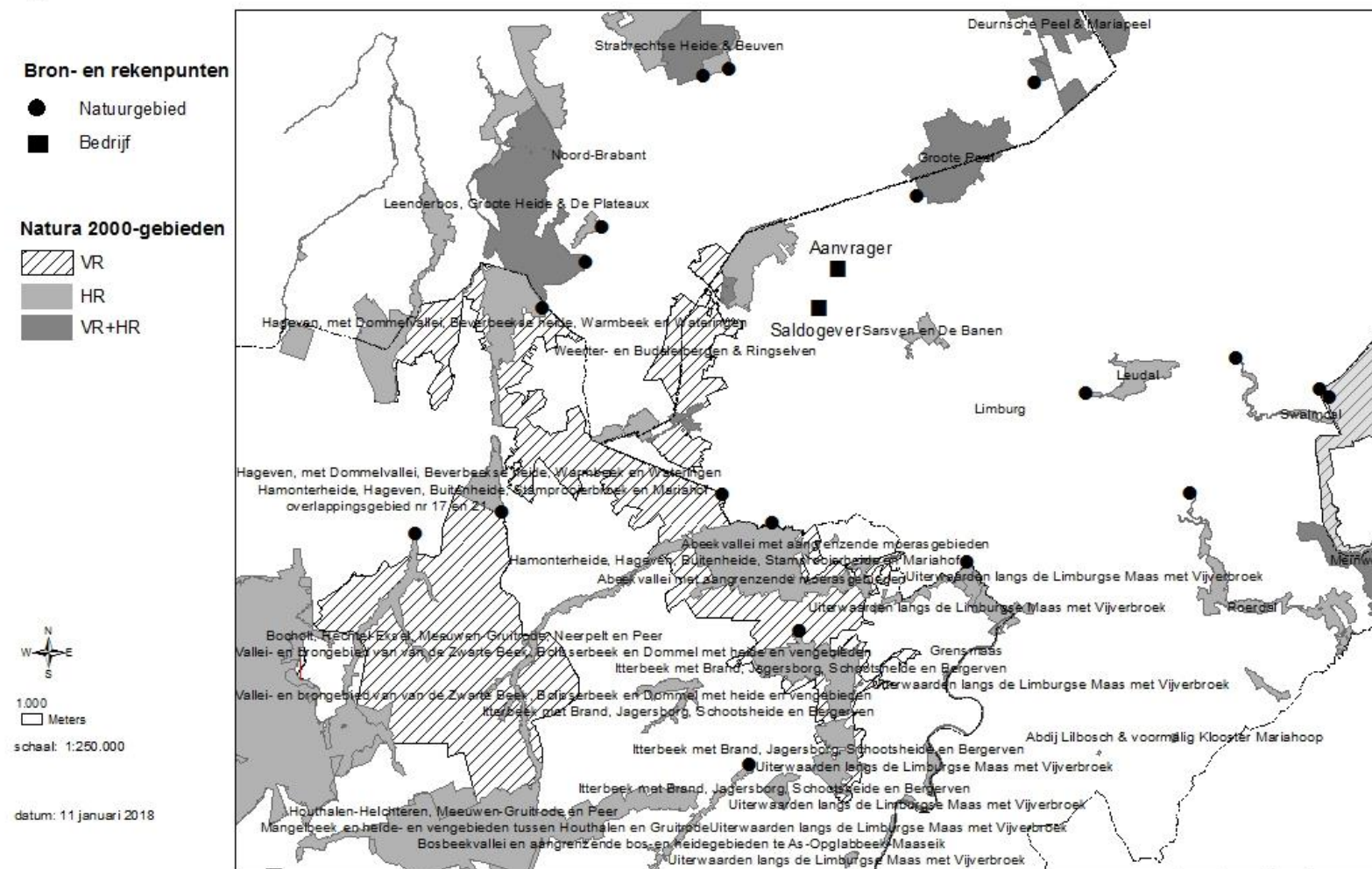
Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
■ Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- VR
 HR
 VR+HR

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedis, © Geodan, © RWS

provincie limburg

